QURAN (FINNISH)

27 - AN-NAML (Muurahaisen suura)

1. Taa, Siin (laupias, kuuleva Jumala). NÃ¤mÃ¤ ovat Koraanin ja selvÃ¤n kirjan sÃ¤keistÃ¶jÃ¤,

2. johdatus ja ilosanoma uskovaisille,

3. niille, jotka suorittavat rukouksensa, antavat sÃ¤Ã¤detyt almut ja ovat varmoja tulevasta elÃ¤mÃ¤stÃ¤.

4. Jotka eivÃ¤t usko tulevaan elÃ¤mÃ¤Ã¤n, niiden teot Me olemme tosin tehnyt otollisiksi heidÃ¤n omissa silmissÃ¤Ã¤n, ja sokeina he kulkevat eteenpÃ¤in.

5. He ovat niitÃ¤, jotka saavat pahan palkan ja joutuvat tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ suurimpaan hÃ¤viÃ¶Ã¶n.

6. Totisesti, sinun tehtÃ¤vÃ¤si on ottaa vastaan Koraani viisauden ja tiedon Jumalalta.

7. Mooses sanoi perheelleen: Â»Ihan varmasti nÃ¤en tulen palavan. Hankin teille siitÃ¤ tiedon tai sitten tuon palavan kekÃ¤leen, jotta voisitte itseÃ¤nne lÃ¤mmitellÃ¤.Â»

8. Kun hÃ¤n sitten lÃ¤hestyi sitÃ¤, kuului Ã¤Ã¤ni, joka sanoi: Â»Siunattu on HÃ¤n, joka on tulessa ja sen ympÃ¤rillÃ¤. Kunnia olkoon Jumalalle, kaikkien maailmojen Herralle.

9. Oi Mooses! Totisesti, MinÃ¤ olen Jumala, kaikkivaltias, kaikkiviisas.

10. HeitÃ¤ sauvasi maahan!Â» Kun hÃ¤n sitten nÃ¤ki sen kiemurtelevan kuin kÃ¤Ã¤rmeen, niin hÃ¤n kÃ¤Ã¤ntyi pakoon eikÃ¤ katsonut taakseen. Â»Oi Mooses! Ã¤lÃ¤ pelkÃ¤Ã¤, totisesti, Minun lÃ¤snÃ¤ollessani lÃ¤hettilÃ¤Ã¤t eivÃ¤t tunne pelkoa.

11. Ei sekÃ¤Ã¤n, joka on tehnyt vÃ¤Ã¤rin, mutta sitten tekee pahan sijasta hyvÃ¤Ã¤, sillÃ¤ olenhan MinÃ¤ totisesti anteeksiantavainen, armollinen.

12. PistÃ¤ kÃ¤tesi poveesi, ja se muuttuu valkeaksi, ilman taudin tartuntaa, ja tÃ¤mÃ¤ on alku yhdeksÃ¤stÃ¤, faraolle ja hÃ¤nen kansalleen tarkoitetusta tunnusteosta. Totisesti, he ovat jumalaton kansa.Â»

13. Kun MeidÃ¤n tunnusmerkkimme tÃ¤ydessÃ¤ selkeydessÃ¤Ã¤n tulivat heidÃ¤n nÃ¤htÃ¤vÃ¤kseen, he sanoivat: Â»TÃ¤mÃ¤ on pelkkÃ¤Ã¤ noituutta.Â»

14. Ja he kielsivÃ¤t ne jumalattomuudessaan ja ylpeydessÃ¤Ã¤n, vaikka sydÃ¤messÃ¤nsÃ¤ olivat niistÃ¤ varmoja. Ja katso, millaisen lopun pahuuden harjoittajat saivat.

15. Totisesti, Me annoimme Daavidille ja Salomolle ymmÃ¤rrystÃ¤, ja he sanoivat: Â»Kaikki ylistys kuuluu Jumalalle, joka on korottanut meidÃ¤t yli useimpain uskollisten palvelijainsa.Â»

16. Ja Salomosta tuli Daavidin seuraaja, ja hÃ¤n sanoi: Â»Oi ihmiset, meille on opetettu lintujen kieltÃ¤ ja meille on annettu kaikki, mitÃ¤ tarvitsemme. Totisesti, tÃ¤mÃ¤ on suuri armo.Â»

17. Ja hÃ¤nen sotajoukkonsa, jotka kÃ¤sittivÃ¤t raakalaisia sekÃ¤ sivistyneitÃ¤, myÃ¶skin lentÃ¤vÃ¤in parvia , koottiin Salomon eteen katselmusta varten,

18. kunnes joukot saapuivat Namlin eli Muurahaisten laaksoon, jolloin erÃ¤s niistÃ¤ sanoi: Â»Oi Namlin heimo! MenkÃ¤Ã¤ asuntoihinne, etteivÃ¤t Salomo ja hÃ¤nen sotajoukkonsa teitÃ¤ tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶myydessÃ¤Ã¤n murskaksi tallaisi.Â»

19. Silloin Salomo hymyili tÃ¤lle puheelle ja lausui: Â»Herra, suo minun kiittÃ¤Ã¤ Sinua minulle ja vanhemmilleni antamastasi siunauksesta, ja suo, ettÃ¤ voisin tehdÃ¤ hyvÃ¤Ã¤, mikÃ¤ Sinua miellyttÃ¤Ã¤, ja anna minun Sinun armosi ansiosta astua hyvien palvelijoittesi pariin.Â»

20. Ja hÃ¤n tarkasteli lentÃ¤vien parvia ja sanoi: Â»MitÃ¤ tÃ¤mÃ¤ merkitsee, en nÃ¤e Hudhudia; onko hÃ¤n poissaolevien joukossa?

21. Totisesti, annan hÃ¤nelle ankaran rangaistuksen taikka tapan hÃ¤net, ellei hÃ¤n ilmoita minulle pÃ¤tevÃ¤Ã¤ syytÃ¤.

22. Mutta ei kestÃ¤nyt kauankaan, kun Hudhud saapui ja sanoi: Â»Olen keksinyt sellaista, mitÃ¤ sinÃ¤ et ole huomannut, ja tuon sinulle luotettavia uutisia Saabasta.

23. NÃ¤in totisesti naisen hallitsevan heitÃ¤, ja hÃ¤n oli saanut kaikkea yltÃ¤kyllin ja hÃ¤nellÃ¤ oli mahtava valtaistuin.

24. Havaitsin hÃ¤nen ja hÃ¤nen kansansa kunnioittavan aurinkoa Jumalan sijasta, ja saatana on tehnyt heidÃ¤n tekonsa otollisiksi heidÃ¤n omissa silmissÃ¤Ã¤n ja eksyttÃ¤nyt heidÃ¤t tieltÃ¤, niin ettÃ¤ he ovat ilman johdatusta;

25. eivÃ¤tkÃ¤ palvele Jumalaa, joka paljastaa kaiken salatun sekÃ¤ taivaassa ettÃ¤ maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, ja joka tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ te salaatte ja mitÃ¤ julki tuotte.

26. Jumala on olemassa, ei ole muuta jumalaa kuin HÃ¤n, suuren voiman Herra.Â»

27. Salomo vastasi: Â»Saamme pian nÃ¤hdÃ¤, oletko puhunut totta, vai oletko valehtelija.

28. Ota tÃ¤mÃ¤ kirjeeni ja vie se heille; mene sitten syrjÃ¤Ã¤n ja odota, mitÃ¤ he vastaavat.Â»

29. Ja Saaban kuningatar lausui: Â»Oi pÃ¤Ã¤miehet! Totisesti, minulle on lÃ¤hetetty kunnianarvoinen kirje.

30. Se on Salomolta, ja hÃ¤n kirjoittaa: 'Aloitan Jumalan, laupiaan Armahtajan nimeen!'

31. (ja edelleen siinÃ¤ on): 'Ã¤lkÃ¤Ã¤ ylvÃ¤stelkÃ¶ minua vastaan, vaan alistukaa valtaani.'Â»

32. Kuningatar lausui: Â»PÃ¤Ã¤llikÃ¶t, neuvokaa minua tÃ¤ssÃ¤ asiassa. En ratkaise ainoatakaan asiaa, ellette te ole lÃ¤snÃ¤.Â»

33. He vastasivat: Â»MeillÃ¤ on suuri mahti ja taistelukyky, mutta kÃ¤skeminen kuuluu sinulle. Mieti siis, mitÃ¤ aiot kÃ¤skeÃ¤.Â»

34. HÃ¤n sanoi: Â»Totisesti, kun kuninkaat ryntÃ¤Ã¤vÃ¤t johonkin kaupunkiin, niin he hÃ¤vittÃ¤vÃ¤t sen raunioiksi ja alentavat sen ylhÃ¤isimmÃ¤t asukkaat. NÃ¤in juuri he tekevÃ¤t.

35. Totisesti aion lÃ¤hettÃ¤Ã¤ heille lahjan ja odotan sitten sanansaattajien tuomaa vastausta.Â»

36. Kun lahja tuotiin Salomolle, hÃ¤n lausui: Â»Lahjoitatteko minulle rikkautta? Mutta se, mitÃ¤ Jumala on minulle suonut, on enemmÃ¤n kuin teidÃ¤n lahjanne. Niin, olette kai itse ihastuneita lahjastanne.

37. ViekÃ¤Ã¤ se heille takaisin. Viemme heitÃ¤ vastaan sotajoukkomme, jota he eivÃ¤t voi vastustaa, ja karkoitamme heidÃ¤t masennettuina ja hÃ¤vÃ¤istyinÃ¤.Â»

38. HÃ¤n puhui edelleen: Â»PÃ¤Ã¤llikkÃ¶ni! Kuka teistÃ¤ voi tuoda minulle hÃ¤nen valtaistuimensa, ennenkuin he alistuvat valtaani?

39. ErÃ¤s vÃ¤kevÃ¤ dzinni sanoi: Â»Tuon sen sinulle ennen kuin nouset paikaltasi; totisesti, minÃ¤ olen vÃ¤kevÃ¤ ja luotettava tÃ¤hÃ¤n tehtÃ¤vÃ¤Ã¤n.Â»

40. ErÃ¤s toinen, joka tunsi (pyhÃ¤Ã¤) Kirjaa, lausui: Â»Tuon sen sinulle ennen kuin ehdit silmÃ¤Ã¤si rÃ¤pÃ¤yttÃ¤Ã¤.Â» Ja kun Salomo nÃ¤ki valtaistuimen edessÃ¤Ã¤n, hÃ¤n lausui: Â»TÃ¤mÃ¤ tapahtuu Herran armosta; HÃ¤n koettelee minua, osaanko olla kiitollinen vai olenko kiittÃ¤mÃ¤tÃ¶n. Ken kiittÃ¤Ã¤, hÃ¤n tekee sen omaksi parhaakseen, ja jos joku on kiittÃ¤mÃ¤tÃ¶n, niin Herrani on joka tapauksessa suopea, armollinen.Â»

41. HÃ¤n puhui edelleen: Â»Muuttakaa hÃ¤nen valtaistuimensa ulkonÃ¤kÃ¶ hÃ¤nelle oudoksi, niin saamme nÃ¤hdÃ¤, onko hÃ¤n oikealla tiellÃ¤ vai ilman johdatusta.Â»

42. Kun kuningatar saapui, niin hÃ¤nelle sanottiin: Â»Oliko valtaistuimesi tÃ¤llainen?Â» HÃ¤n vastasi: Â»NÃ¤yttÃ¤Ã¤ siltÃ¤, kuin se olisi sama. Meille on annettu totista tietoa jo tÃ¤tÃ¤ ennen ja me olemme Jumalalle alamaisia.Â»

43. Mutta se, mitÃ¤ hÃ¤n palveli Jumalan sijasta, vei hÃ¤ntÃ¤ harhaan. Totisesti, hÃ¤n kuului epÃ¤uskoiseen kansaan.

44. HÃ¤nelle sanottiin: Â»KÃ¤y sisÃ¤lle palatsiin!Â» Kun hÃ¤n sen nÃ¤ki, hÃ¤n luuli sen vesialtaaksi ja riisui sen vuoksi jalastaan. Salomo lausui: Â»Se on vain palatsi, jonka lattia on tehty lasista.Â» Kuningatar lausui: Â»Oi Herra, totisesti, olen tehnyt vÃ¤Ã¤rin itseÃ¤ni kohtaan, mutta Salomon kanssa tahdon totella Jumalaa, kaikkien maailmojen Herraa.Â»

45. Totisesti, Me lÃ¤hetimme Tamuudin heimon luokse heidÃ¤n veljensÃ¤ Saalihin, joka lausui: Â»Palvelkaa Jumalaa!Â» Mutta katso! He jakautuivat kahdeksi riitelevÃ¤ksi puolueeksi.

46. HÃ¤n sanoi: Â»Kansalaiseni, miksi haluatte edistÃ¤Ã¤ pahaa enemmÃ¤n kuin hyvÃ¤Ã¤, miksi ette ano Jumalan anteeksiantoa, jotta teille osoitettaisiin armo?Â»

47. He vastasivat: Â»Me pidÃ¤mme sinua ja seuralaisiasi enteenÃ¤ meitÃ¤ kohtaavasta onnettomuudesta.Â» HÃ¤n sanoi: Â»TeidÃ¤n kohtalonne on Jumalan huomassa. Mutta te olette kansa, joka on vitsauksen kokeva.Â»

48. Ja kaupungissa oli yhdeksÃ¤n miehen joukkio, joka ympÃ¤ri maata teki pahaa, eikÃ¤ lainkaan hyvÃ¤Ã¤.

49. He sanoivat: Â»Vannokaamme keskenÃ¤mme Jumalan nimeen, ettÃ¤ me varmasti yÃ¶llÃ¤ kÃ¤ymme hÃ¤nen ja hÃ¤nen perheensÃ¤ kimppuun ja sanomme sitten hÃ¤nen kostonsa perijÃ¤lle: 'Emme ole nÃ¤hneet hÃ¤nen perheensÃ¤ surmaamista, puhumme tÃ¤yttÃ¤ totta'.Â»

50. Ja niin he punoivat juonensa, mutta Me teimme oman suunnitelmamme, josta he eivÃ¤t tienneet.

51. Ja katso, mikÃ¤ oli heidÃ¤n juoniensa loppu! Me hÃ¤vitimme heidÃ¤t ja heidÃ¤n kansansa kaikki.

52. Tuossa ovat heidÃ¤n kotinsa autioina, koska he olivat jumalattomia. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkki niille, joilla on ymmÃ¤rrystÃ¤.

53. Ja me pelastimme ne, jotka uskoivat ja hartautta harjoittivat.

54. Muista Lootia, joka sanoi kansalleen: Â»Harjoitatteko riettautta, vaikka tiedÃ¤tte sen synniksi?

55. LÃ¤hestyttekÃ¶ himoiten miehiÃ¤ naisten sijasta? Niin, te olette pimeÃ¤tÃ¤ vÃ¤keÃ¤.Â» ,

56. Ja mikÃ¤ olikaan hÃ¤nen kansansa vastaus: Â»Ajakaa Lootin perhe pois kaupungista, sillÃ¤ he luulevat olevansa synnittÃ¶miÃ¤.Â»

57. Sitten Me pelastamme hÃ¤net perheinensÃ¤ paitsi hÃ¤nen vaimonsa. TÃ¤mÃ¤n mÃ¤Ã¤rÃ¤simme jÃ¤lkeenjÃ¤Ã¤vien joukkoon.

58. Ja Me annoimme sataa heidÃ¤n pÃ¤Ã¤llensÃ¤; kauhistuttava oli se sade niille, joita oli varoitettu.

59. Sano: Â»Kaikki ylistys kuuluu Jumalalle, ja rauha olkoon HÃ¤nen palvelijoillensa, jotka hÃ¤n on valinnut. Onko Jumala parempi vai se, jota he pitÃ¤vÃ¤t hÃ¤nen vertaisenaan?Â»

60. EikÃ¶ parempi ole se, joka loi taivaat ja maan ja lÃ¤hetti pilvistÃ¤ alas sateen, jolla Me kasvatamme ihania puutarhoja? Ei ole teidÃ¤n vallassanne saada niiden puita kasvamaan. Onko muuta jumal'olentoa kuin Jumala? Ei, he vain kuvittelevat sellaisia.

61. EikÃ¶ parempi ole se, joka loi maan asuinpaikaksi ja teki siihen virtain uomat, kohotti vuoret ja erotti makean ja suolaisen veden? Onko muuta jumal'olentoa kuin Jumala? Ei, mutta useimmat eivÃ¤t mitÃ¤Ã¤n tiedÃ¤.

62. EikÃ¶ parempi ole se, joka vastaa ahdistuksessa olevalle, kun tÃ¤mÃ¤ rukoilee hÃ¤ntÃ¤, ja joka poistaa hÃ¤nen vaivansa ja tekee teistÃ¤ maan perijÃ¶itÃ¤? Onko muuta jumal'olentoa kuin Jumala? VÃ¤hÃ¤istÃ¤ on se, mitÃ¤ mielessÃ¤nne pysyy.

63. EikÃ¶ parempi ole se, joka ohjaa teitÃ¤ pimeydessÃ¤ sekÃ¤ maalla ettÃ¤ merellÃ¤? Kuka lÃ¤hettÃ¤Ã¤ tuulet tuomaan ilosanomaa HÃ¤nen saapuvasta armostaan? Onko muuta jumal'olentoa kuin Jumala? Jumala on korkealla sen ylÃ¤puolella, mitÃ¤ he HÃ¤nen vertaisenaan pitÃ¤vÃ¤t.

64. EikÃ¶ parempi ole se, joka loi elÃ¤vÃ¤t olennot ja sitten palauttaa kaiken entiselleen? Kuka antaa teille ravintoa sekÃ¤ taivaasta ettÃ¤ maasta? Onko muuta jumal'olentoa kuin Jumala? Sano: Â»Tuokaa esiin todisteenne, jos olette vilpittÃ¶miÃ¤.Â»

65. Sano edelleen: Â»Ei kukaan taivaassa tai maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, paitsi Jumala, tiedÃ¤ nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶miÃ¤. EivÃ¤tkÃ¤ he tiedÃ¤ ylÃ¶snousemuksensa hetkeÃ¤.

66. Ei, heillÃ¤ ei ole niukkaakaan tietoa tulevasta elÃ¤mÃ¤stÃ¤. Joko he sitÃ¤ epÃ¤ilevÃ¤t tai ovat kokonaan pimitettyjÃ¤.

67. Uskottomat sanovat: Â»Kun me ja esi-isÃ¤mme muutumme tomuksi, herÃ¤tetÃ¤Ã¤nkÃ¶ meidÃ¤t todellakin senjÃ¤lkeen uudelleen eloon?

68. NÃ¤in meille on ennenkin luvattu, sekÃ¤ myÃ¶s esi-isillemme, mutta nÃ¤mÃ¤ ovat vain muinaistaruja.Â»

69. Sano: Â»KiertÃ¤kÃ¤Ã¤ maata ja katsokaa, millaisen lopun syntiset saivat!Â»

70. Ã¤lÃ¤ ole murheessa heidÃ¤n tÃ¤htensÃ¤ Ã¤lÃ¤kÃ¤ ahdistuksessa heidÃ¤n juoniensa vuoksi.

71. He sanovat myÃ¶s: Â»Milloin tÃ¤mÃ¤ uhkaus tÃ¤ytetÃ¤Ã¤n, jos kerran puhut totta?Â»

72. Vastaa: Â»Voi sattua, ettÃ¤ jokin niistÃ¤ asioista, joiden tuloa koetatte jouduttaa, seuraa teitÃ¤ jo kannoillanne.Â»

73. Totisesti, Herrasi on armon Herra ihmisille, mutta monetkaan heistÃ¤ eivÃ¤t ole kiitollisia.

74. Totisesti, Herrasi tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ kÃ¤tkevÃ¤t ja mitÃ¤ ilmaisevat.

75. Taivaassa ja maassa ei ole mitÃ¤Ã¤n niin salattua, ettei se lÃ¶ytyisi selkeÃ¤stÃ¤ Kirjasta.

76. Totisesti, tÃ¤mÃ¤ Koraani ilmoittaa israelilaisille suurimman osan siitÃ¤, mistÃ¤ he ovat eri mieltÃ¤.

77. Totisesti, se on myÃ¶s johdatuksena ja armona uskovaisille.

78. Tuomiollaan Jumala totisesti jakaa heille oikeutta; onhan HÃ¤n kaikkivaltias, kaikkitietÃ¤vÃ¤.

79. Luota siis Jumalaan; silloin olet varman totuuden perustalla.

80. Totisesti, sinÃ¤ et voi saada kuolleita kuulemaan, etkÃ¤ kuuroja Ã¤Ã¤nesi kantamiin, jos he ovat menossa poispÃ¤in.

81. Et voi liioin taluttaa sokeita pois heidÃ¤n harhastaan. Vain ne saat kuulemaan, jotka uskovat merkkeihimme ja ovat tottelevaisia.

82. Ja kun uhkauksemme kÃ¤y heille toteen, Me annamme maasta kasvaa ituja, jotka tautina heihin tarttuvat, koska he eivÃ¤t ottaneet uskoakseen merkkejÃ¤mme.

83. Ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ Me kokoamme yhteen jokaisesta kansasta joukon niitÃ¤, jotka kielsivÃ¤t merkkimme, ja jÃ¤rjestÃ¤mme heidÃ¤t riveihin.

84. Kun he saapuvat Herransa eteen, HÃ¤n on lausuva: Â»HylkÃ¤sittekÃ¶ Minun tunnusmerkkini, vaikkei niihin ymmÃ¤rryksenne riittÃ¤nyt, vai mitÃ¤ te teitte?Â»

85. Ja tuomiomme luetaan heille, koska he ovat syntiÃ¤ tehneet, eivÃ¤tkÃ¤ he saata lausua sanaakaan.

86. EivÃ¤tkÃ¶ he huomanneet, ettÃ¤ olimme sÃ¤Ã¤tÃ¤nyt heille yÃ¶n lepoa varten ja pÃ¤ivÃ¤n valaisemaan? Totisesti, nÃ¤mÃ¤ ovat merkkejÃ¤ niille, jotka uskovat.

87. Ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ puhalletaan pasuunoihin, jolloin kaikki taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ olevat, paitsi ne, joilla on Jumalan mielisuosio, joutuvat kauhun valtaan ja nÃ¶yrinÃ¤ astuvat HÃ¤nen eteensÃ¤.

88. SinÃ¤ nÃ¤et myÃ¶s vuoret ja luulet niiden olevan lujasti paikoillaan, mutta ne hÃ¤ipyvÃ¤t pois kuin vaeltavat pilvet; niin on ne Jumala asettanut, HÃ¤n, joka kaikelle on antanut tÃ¤ydellisen muodon. Totisesti, HÃ¤n tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ te teette.

89. Joka tuo esiin hyvÃ¤Ã¤, on saava itselleen sitÃ¤kin parempaa, ja sellaiset ovat turvassa tuon pÃ¤ivÃ¤n kauhuilta.

90. Mutta ken tekee pahaa, heitetÃ¤Ã¤n kasvoillensa tuleen. Olisiko teidÃ¤n palkkanne muu kuin tekojenne mukainen?

91. Sano: Â»Totta on, ettÃ¤ minua on kÃ¤sketty palvelemaan tÃ¤mÃ¤n kaupungin Herraa, jolle se on pyhitetty ,ja jolle kaikki kuuluu; minut on myÃ¶s mÃ¤Ã¤rÃ¤tty olemaan muslimi,

92. sekÃ¤ julistamaan Koraania. Ken on siis saanut johdatuksen, hÃ¤n on saanut sen oman sielunsa parhaaksi. Mutta eksyneille sano: Â»Olen vain yksi varoittajista.Â»

93. Sano edelleen: Â»Kaikki ylistys kuuluu Jumalalle. Olette pian nÃ¤kevÃ¤t HÃ¤nen merkkinsÃ¤ ja tulette ne silloin tuntemaan.Â»

Herrasi ei ole vÃ¤linpitÃ¤mÃ¤tÃ¶n siitÃ¤, mitÃ¤ teette.